

Jorma Mali

VIII Laskuvarjohyppyjen MM-kisat

Tapahtumapaikkana oli tällä kertaa Itä-Saksa, tarkemmin sanoen Leipzig ja ajankohta 24. 7.–6. 8. 66.

Suomen osalta nämä kilpailut olivat historiallinen merkkitapaus, sillä maastamme lähti nyt ensimmäistä kertaa joukkue kansainväliselle kilpakentälle puolustamaan mainettamme laskuvarjohyppyurheilun puitteissa. Kuusi vuotta on asiaa maassamme kehitelty, ja nyt vihdoin katsoimme olevamme kypsät ottamaan vastaan tulikasteemme. Tiesimme olevamme nuori joukkue niin jäsenten iän kuin kokemuksemme puolesta. Tunsimme kansainvälisen tason emmekä lähteneetkään voitto mielessämme. Matkan päätarkoitus oli saada lisää oppia ja kokemusta, nimenomaan kil-

pailukokemusta, mikä puuttui täysin joukkueeltamme. Samalla meillä oli tilaisuus tehdä maamme nimi tunnetuksi rajojemme ulkopuolella myös tällä ilmailu-urheilun saralla.

Joukkueemme kokoonpano oli seuraava: joukkueenjohtaja Erik Savolainen ja muut jäsenet Jorma Mali, Antero Takkala, Harri Toivonen, Risto Valta ja Eero Ylinen. Koko joukkue oli kotoisin Helsingissä toimivasta Suomen Laskuvarjokerhosta. Valinta tapahtui kesäkuun alussa pidettyjen karsintakilpailujen perusteella. Näin ollen jäi joukkueelle suhteellisen vähän aikaa yhteiseen harjoitteluun, ainoastaan runsas kuukausi. Tuona aikana ehdimme saada kukin keskimäärin 40–50 hyppyä.

Suomen joukkue poseeraa kilpailujulisteen edessä Leipzigissa.

Kaksi viikonvaihdetta oli joukkueella mahdollisuus harjoitella Nummelan lentokeskuksessa, minkä tilaisuuden ilolla vastaanotimme.

Sitten itse kilpailuihin. Osanottajia oli 18 eri maasta. 13 maalla oli täysi viisimiehin joukkue ja yhdeksällä maalla oli myös naishyppääjät edustettuina. Yhteensä oli kilpailijoita 112 joista 76 miestä ja 36 naista. Poissa oli valitettavasti monta läntistä maata, mm. Yhdysvallat ja Ranska, samoin pohjoismaista jo edellisissä kisoissa mukana olleet Ruotsi ja Norja.

Kilpailupaikkana Leipzig-Mockaun lentokenttä oli ihanteellinen. Alastulopaikan halkaisija oli 200 m. Sen ympärillä oli toisella puolella katsomo ja ympyrän toinen puolikas oli eri maiden telttojen reunustama. Alueen keskustassa oli varsinainen maalialue, halkaisijaltaan 50 m suuri ympyrä täytetty pehmeällä hiekalla. Siihen saattoi todella huoletta suorittaa mitä rajuimman alastulon tarvitsematta pelätä jäseniensä poikkimenoa. Hyppykoneena käytetty venäläinen AN-2 soveltui mitä parhaiten tähän tarkoitukseen. Se kuljetti yhdellä kertaa vaivattomasti 10 miestä yläilmoihin. Tarkkuushyppyissä jokainen maa hyppäsi omasta koneesta.

Kaikki muukin järjestely oli kilpailupaikalla ensiluokkaista. Starttipaikalla oli taululla ilmoitettuna jatkuvasti aktuellit tuulen suunnat ja voimakkuudet 100 m:n välein aina hyppykorkeuteen saakka. Lisäksi oli maalipaikalla suuri maatuulen voimakkuutta osoittava numero, jonka saattoi helposti nähdä hyppykorkeudesta saakka. Tulokset ilmoitettiin välittömästi yleisölle valotaulun välityksellä. Lisäksi oli yleisöä vastaapäätä suuri sekuntikello, joka osoitti taitohyppyissä jokaisen hyppääjän liikesarjan ajan. Sanalla sanoen parempaa järjestelyä saa todella etsiä.

Ensimmäisenä kilpailulajina oli henkilökohtainen tarkkuushyppy 1 000 m:stä, vapaan pudotuksen ollessa 0–10 sek. Jokainen hyppääjä suoritti neljä hyppyä, joista kolme parasta huomioitiin.

Ensimmäisen kierroksen aikana valitsi ihanteellinen sää. Tuuli oli 1–3 m/sek. Tšekkolovakian Jaroslav Kalous avasi kilpailut komeasti tekaisemalla heti kärkeen tuloksen 0.00 m, joka antoi hänelle maksimipisteet 250. Näissä kilpailuissa mitattiin hypyt 0–25 m:iin. Maksimipistemäärä oli siis 250 tuloksesta 0.00 m ja siitä sitten jokainen senttimetri lisää antoi 0,1 pistettä vähemmän.

Alku näytti varsin kovalta. Ensimmäisen kierroksen jälkeen oli yhdeksällä miehellä tulos 0.00 m. Heistä oli neljä neuvostoliittolaista, kaksi Itä-Saksasta ja yksi Tšhekkoslovakiaista, Kanadasta ja Australiasta. Myös kolme Neuvostoliiton naishyppääjää tekaisi saman tu-

Joukkueemme poseeraa jälleen, tällä kertaa lentäjien kanssa juuri ennen ryhmähyppyyn lähtöä.

loksen. Omat hyppymme eivät menneet aivan odotustemme mukaisesti. Tyyni sää teki tempun ja hyppymme jäivät enemmän tai vähemmän vajaiksi: Toivonen 1.43, Mali 2.56, Takkala 4.03, Valta 4.03 ja Ylinen 4.52 m.

Toisena kilpailupäivänä puhalsi tuuli jo navakammin. Se heijastui myös tuloksissa. Edellisenä päivänä tarkasti hypänneitä joutui enemmän tai vähemmän kauas keskipisteestä. Vain kolme kertaa särkyi toisen kierroksen aikana tuo 15 cm haljaisijaltaan oleva muovilevy. Sen aikaansaivat Kanadan Henry, Unkarin Szeder ja Itä-Saksan Gerhardt. Heistä viimeksi mainittu teki tämän jo toistamiseen. Suomalaisista Takkala hyppäsi tuloksen 0.24 m, joka oli sen kierroksen yhdeksänneksi paras. Muut meikäläiset epäonnistuivat jälleen tulosten ollessa useamman metrin luokkaa. Liekö sitten liiallinen jännitys vienyt terän vai mikä.

Iltapäivällä alkoi kolmas kilpailukierros. Sää oli jälleen iltaa kohden tyyntymässä ja 0.00 tuloksia syntyi useampia. Jälleen yhdeksän miestä onnistui tässä koitoksessa tuohon tulokseen, heidän joukossaan jälleen Itä-Saksan Gerhardt jo kolmannen kerran. Näin hän sinetöi itselleen varman mestaruuden. Nyt oli vain kysymys siitä yltäisikö tuohon samaan tulokseen vielä joku muu, sillä neljäs kierros oli vielä jäljellä ja kolmella hyppääjällä oli tähän mennessä kaksi 0.00 tulosta. He olivat Kanadan Wykeham-Martin, Unkarin Szeder ja Neuvostoliiton Tkatschenko. Itse onnistuin tekaisemaan tuloksen 0.23 m, joka oli sen kierroksen 10. paras. Takkala hyppäsi varmasti 0.71 m. Hänen sijoituksensa näytti aika mukavalta.

Seuraava päivä valkeni kirkkaana ja aurinkoisena. Tuuli oli sopiva 3–4 m/sek. Nyt oli ilmassa todellista urheilujuhlan tuntua. Kotiyleisö jännitti oman puolesta, mutta turhaan, sillä kukaan kolmesta edellämainitusta ei kyennyt kurottamaan keskipisteeseen. Parhaiten heistä hyppäsi Kanadan Wykeham-Martin 0.24 m. Sillä heltsikin hopeinen mitali. Pronssin vei Neuvostoliiton Gurnij. Hänellä oli 'vain' yksi 0.00 tulos, mutta kaksi muuta tasaisen varmaa 0.14 ja 0.18. Sentin päähän pronssista jäi Kanadan Henry tuloksella 0.00, 0.22 ja 0.11. Kuten kuvasta näkyy on taistelu kullasta ja kunniaista armoittoman kova. Onnen veikolla ei ole asiaa kärkeen, siinä vaaditaan taitoa ja varmuutta. Viimeisellä kierroksella pääsivät meikäläisetkin vauhtiin. Takkala 0.20, Valta 0.49, Ylinen 0.82, Mali 1.04 ja Toivonen 15.62. Takkalan lopullinen sijaluku oli 18., siis varsin hyvä suoritus. Muut suomalaiset olivat Mali 43., Ylinen 49., Valta 50., Toivonen 60.

Seuraavana vuorossa seurasi taitohyppy. Hyppyykorkeus 2 000 m, jonka aikana hyppääjän tuli tehdä ennalta

määrätty 6-osainen liikesarja, neljä käännöstä vaakatasossa ja kaksi voltia taakse. Liikesarja oli suoritettava mahdollisimman nopeasti ja virheettömästi. Vajaaksi jääneestä tai ylimenneestä käännöksestä sekä akseliltaan kääntyneestä voltista annettiin runsaasti virhepisteitä. Tässä lajissa Neuvostoliitto oli, kuten aikaisemminkin, ennakkosuosikki. Se puolustikin paikkaansa kunnialla. Muut kilpailijat taistelivat aivan eri sekuntilukemilla. Voittaja Krestjannikow suoritti kaikki kolme hyppyä alle 8 sek. Kaksi parasta laskettiin mukaan 7.4 sek. ja 7.6 sek. Toisena oli edellisen maanmiehes Kasakow ajoilla 7.5 ja 7.6. Myös kolme seuraavaa sijaa meni Neuvostoliittoon. Tästä lajista puuttui tarkkuuskilpailussa vallinnut jännitys, sillä alusta alkaen oli selvää kuka on mestari. Kuudes oli Itä-Saksan Garus ajoilla 9.1 ja 9.4, siis lähes 2 sek. voittajaa huonompi. Suurin taistelu käytiinkin sijaluvusta 6 ja siitä eteenpäin, sillä aikaan 9.00–10.00 sek ylti jo useampi mies. Meikäläisillä ei alunperinkään ollut asiaa kärkeen. Paras oli Takkala ajoilla 11.7 ja 11.8 ja sijaluku 34. Sitten tulivat Valta 50., Ylinen 59., Mali 64. ja Toivonen 66., siis varsin vaatimattomat sijoitukset.

Tällä välin oli ruvennut säiden haltijakin oikulliseksi. Tuuli puhalteli varsin navakasti ja pilvisyys lisääntyi. Päivä toisensa jälkeen vierähti siinä, että kuljettiin hotelliin ja kentälle, edestakaisin saamatta ainoatakaan hyppyä. Jäljellä oli vielä ryhmätarkkuushyppy, missä kunkin maan piti suorittaa neljä hyppyä 1 000 m:stä. Joukkueeseen kuului neljä hyppääjää. Kolme parasta hyppyä piti huomioida. Taitohyppyjen välipäivänä olimme onnistuneet saamaan ensimmäisen kierroksen läpi. Siinä Sveitsin joukkue aiheutti jymyllätyksen tekaisemalla tuloksen 0.68 m

neljän miehen keskiarvona. Se oli kierroksen ylivoimaisesti paras. Kova ja alati suuntaansa muuttava tuuli yllätti hyvätkin tekijät, kuten esim. edellisten kisojen voittajamaan Tšhekkoslovakian. Oma hyppymme epäonnistui myös, keskiarvoksi tuli 7.07 m. Nyt alkoi tilanne näyttää sään puolesta uhkaavalta. 5. 8. eli päivää ennen päättäjäisiä kansainvälinen jury päätti, että ryhmäkilpailussa hypätään vain kaksi hyppyä, jotka molemmat huomioidaan. Toisella kierroksella tuuli pysytteli edelleen voimakkaana ja vaihtelevana. Nyt tuli Sveitsin kohtaloksi ajautua kauas maalista. Vain yksi sikkäläinen hyppääjä pääsi maalialueelle. Siinä valuiut Sveitsin mitalitoiveet hiekkään. Neuvostoliiton joukkue hyppäsi tasaisen varmasti. Ensimmäisen kierroksen keskiarvo 1.56 m ja toisen 1.43 m riitti kultaan ja mestaruuteen. Toiseksi tuli Kanada ja vasta kolmanneksi Tšhekkoslovakia. Meikäläisten huono onni jatkui. Vain kaksi pääsi maaliristille ja sijoitukseksi 12. tila. Emme olleet tyytyväisiä, sillä mahdollisuudet tässä olivat mitä parhaat aina kärkisijoille saakka, sillä siksi huonot olivat kilpailun tulokset. Huonoihin tuloksiin oli yksi syy sää, mutta toisena yhtä vakavana syyinä pitäisin sitä alituista edestakaista matkustamista hotellista kentälle ja takaisin – ja useimmiten turhaan. Kuten sanottu jäi ryhmäkilpailu hieman laimeaksi.

Siinäpä tarina itse kilpailun kulusta kaikessa lyhykäisyydessään. Pieni yleiskatsaus tuloksiin on ehkä paikallaan. Ensinnäkin tarkkuushyppyssä kärsi aikaisemmin kovin kunnioitettu tulos 0.00 täydellisen inflaation. Tarkkuushyppyä suoritettiin ryhmäkilpailu mukaanluettuna miesten sarjoissa yhteensä 403. Näistä oli 0.00 tuloksia 42 eli n. 10 %. 0.10–0.50 m tulosten osuus oli 17 %, 0.50–1.00 m n. 10 %, 1.00–

Nämä olivat ensimmäiset kansainväliset kilpailut jokaiselle joukkueemme jäsenelle. On itsestään selvää, että emme yltäneet samoihin tuloksiin, mitä olimme täällä kotinurkissa tehneet. Toinen syy on selvästi haettavissa hypykokemuksestamme. Joukkueellamme oli keskimäärin 200 hyppyä jäsentä kohden, toisilla hieman enemmän, toisilla taas alle. Luku on varsin pieni kun vertaa kilpailussa olleisiin huippumiehiin. Heillä oli keskimäärin 800–900 hyppyä. Krestjannikow oli mm. hypännyt jo 1780 kertaa. Kokemuksemme huomioonottaen oli sijoituksemme täysin tyydyttävä, sillä taaksemme jäi joka tapauksessa suuri joukko kokeneempiäkin hypääjiä. Tarkkuushypyissä tuli esille eräs toinenkin tekijä. Emme hallinneet oikeaoppista kurotusta tullessamme maalialueen keskustan läheisyyteen. Tämä on seurauksena siitä, että emme ole vielä saaneet täällä kotimaassa hankituksi pehmeätä alustulopaikkaa, missä voisimme tätä harjoitella.

2.00 m 15 %. Yli 25 pään keskustasta hypättiin vain 23 kertaa eli n. 5 % ja tästä oli ryhmähypyn osuutta 14 hyppyä. Eivätpä naiset paljon heikommin hypänneet. He tekivät tarkkuushypyjä yhteensä tasan 200, joista 0.00 tuloksia oli 5 eli 2,5 %. 0.10–1.00 tulosten osuus oli jo 16,5 % samoin kuin 1–2 m tulostenkin. Yli 25 m hyppyä oli heillä 17 eli 8,5 %. Ei voida puhua enää metreistä, vaan tuloksissa ratkaisevat sentit ja millit, mikä vaatii todella tarkkaa työtä maalituomareilta.

Kuten aikaisemminkin tuli jo mainituksi ei kilpailussa menestystä onnen avulla, sillä hyppyjen lukumäärä eliminoi tämän. Esim. voittajan kolme peräkkäistä 0.00 tulosta on osoitus erinomaisesta taidosta ja keskittymiskyvystä. Taitohypyissä tultiin myös uusille sekuntiluvuille. Aikaisempia kilpailuja suvereenisti hallinnut Neuvostoliiton Tkatschenko sai nyt manttelin perijän maanmiehestään Krestjannikowista. Ainoat 8 sek:n samoin kuin 9 sek:n alittajat olivat neuvostoliittolaisia. He ovat imeneet hypyistään irti lähes kaiken mahdollisen: kova alkuvauhti ja liikesarjan aloitus vasta 15 sek vapaan pudotuksen jälkeen. Liikkeiden kiikaton yhdistäminen käännoksestä voittiin ja

päinvastoin oli todella mestarillisesti suoritettu. Mainitunlaisen tuloksen saavuttaminen jos mikä vaatii armosta harjoittelua. Niinpä lajin mestarilla olikin pelkästään tämän vuoden puolella yli 300 yksinomaan tyylihyppyä. Mikä onkaan tulos seuraavissa kisoissa, ehkä alle 7 sek – mikään ei tunnu olevan heille mahdotonta. 9 sek alitettiin 11 hypyllä kun taas 9–10 sek kului aikaa 24 hypyllä. 10–11 sek hypättiin 39 kertaa ja 11–12 sek 36 kertaa. Yli 15 sek hyppyä suoritettiin vain 17 kertaa. Naisetkin alittivat 10 sek rajan 10 kertaa, mutta eivät sentään yltäneet alle 9 sek. Neuvostoliitto oli heistäkin kärkisijoilla.

Mikä oli sitten lopullinen sijoituksemme ja mitkä olivat alkuperäiset tavoitteemme? Sijoituksemme tarkkuushypyissä maana oli 11., tyylihypyissä 13., ryhmähypyissä 12. ja kokonaiskilpailussa olimme 12.

Tavoitteemme kisoihin lähtiessämme oli tyylihypyissä saada jokaiselle keskimäärin aika 12.0 sek ja tarkkuushypyissä odotimme keskiarvona hieman alle 1 m/hyppy. Näihin emme kuitenkaan päässeet. Miksi? Syitä on varmasti monia. Tärkein niistä lienee kuitenkin täydellinen kilpailukokemuksen puute.

Tyylihypyissä heijastui myös harjoituksen puute. Ehdimme suorittaa ennen kisoja ainoastaan 30–40 taitohyppyä, joka on todella vähän. Mikä oli sitten kisojen meille tuottama suurin hyöty? Sitä on vaikea sanoa, mutta eräs tärkeimmistä on eittämättä se valtava kokemus- ja tietomäärä, jonka näissä kilpailuissa itsekukin keräsimme. Tapasimme todella alan taitajia ja heiltä saamiemme neuvojen ja oppien turvin lähdemme asiaa edelleen kehittämään täällä kotipuolella. Tulevaisuutta ja seuraavia kisoja silmälläpitäen on sanottava, että yhä enemmän harjoitusta ja valmentautumista on tehtävä. Ensi kerralla on helpompi lähteä liikkeelle, sillä nyt tunnemme pelin säännöt.

Tulokset:

Henkilökohtainen tarkkuushyppy 1000 m (miehet)

	pist.
1) Gerhardt Itä-Saksa	750.0
2) Wykeham-Martin Kanada ..	747.6
3) Gurnij N-liitto	746.8
4) Henry Kanada	746.7
5) Szeder Unkari	746.2
6) Tkatschenko NI	746.1
Krestjannikow NI	746.1
18) Takkala Suomi	738.5
43) Mali Suomi	711.7
49) Ylinen Suomi	695.3
50) Valta Suomi	689.4
60) Toivonen Suomi	647.2

Maiden välinen järjestys tarkkuushypyissä

1) Neuvostoliitto	2983.1
2) Kanada	2972.6
3) Itä-Saksa	2967.9
4) Tshekkoslovakia	2955.1
5) Unkari	2938.7
6) Sveitsi	2891.2
11) Suomi	2834.9

Yleiskilpailu tarkkuus- ja taitohypyissä

1) Krestjannikow NI	1316.1
2) Gurnij NI	1300.8
3) Tkatschenko NI	1297.1
4) Kasakow NI	1289.6
5) Burdukow NI	1284.1
6) Gerhardt Itä-Saksa	1282.0

Ryhmähypykilpailu 1000 m

1) Neuvostoliitto	1880.2
2) Kanada	1879.1
3) Tshekkoslovakia	1843.0
4) Bulgaria	1813.7
5) Jugoslavia	1800.2
6) Australia	1770.5
12) Suomi	1021.7

Taitohypyt 2000 m

1) Krestjannikow NI	570
2) Kasakow NI	569
3) Gurnij NI	554
4) Tkatschenko NI	551
5) Burdukow NI	540
6) Garus Itä-Saksa	535

7) Gerhardt Itä-Saksa	532
34) Takkala Suomi	485
50) Valta Suomi	467
59) Ylinen Suomi	437
64) Mali Suomi	422
66) Toivonen Suomi	403

Maiden välinen järjestys taitohypyissä

1) Neuvostoliitto	2244.0
2) Tshekkoslovakia	2096.0
3) Itä-Saksa	2084.0
4) Unkari	2029.0
5) Bulgaria	2015.0
6) Kanada	1981.0
13) Suomi	1811.0

Maiden välinen järjestys kaikki lajit mukaanluettuna

1) Neuvostoliitto	7107.3
2) Tshekkoslovakia	6894.1
3) Kanada	6832.7
4) Itä-Saksa	6740.9
5) Bulgaria	6711.0
6) Unkari	6634.0
12) Suomi	5667.6